

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ О УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ
ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ ТОКОМ
БИЛАТЕРАЛНЕ ВОЈНО-ТЕХНИЧКЕ САРАДЊЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о узајамној заштити интелектуалне својине током билатералне војно-техничке сарадње, који је потписан у Москви, 27. октобра 2015. године, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ О УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ
ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ ТОКОМ БИЛАТЕРАЛНЕ
ВОЈНО-ТЕХНИЧКЕ САРАДЊЕ

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације, у даљем тексту: Стране,

- потврђујући намере да јачају пријатељске односе између две државе;
- руководећи се Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о војно-техничкој сарадњи, који је потписан 16. октобра 2014. године;
- у жељи да допринесу бољем узајамном разумевању и сарадњи у сфери заштите интелектуалне својине током билатералне војно-техничке сарадње;
- изражавајући своју заинтересованост за потребу усклађивања напора Страна и предузимања ефикасних мера спречавања и сузбијања повреде права при коришћењу интелектуалне својине током билатералне војно-техничке сарадње;
- базирајући се на принципима једнакости и узајамне користи, договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

Појмови који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

„пословне поверљиве информације” - индустријски, технички и научно-технички подаци, који имају стварну или потенцијалну комерцијалну вредност због тога што су непознати трећим лицима и којима трећа лица немају слободан приступ на законској основи и према којима лице које их поседује предузима мере заштите њихове поверљивости;

„интелектуална својина” – подразумева се у значењу наведеном у члану 2. Конвенције о оснивању Светске организације за интелектуалну својину, која је потписана у Стокхолму 14. јула 1967. године;

„претходна интелектуална својина” - интелектуална својина која припада држави једне од Страна и/или учесницима уговора, која је настала пре и ван оквира билатералне војно-техничке сарадње, чије је коришћење неопходно за реализацију уговора који се закључују током билатералне војно-техничке сарадње;

„стечена интелектуална својина” - интелектуална својина која настаје при извођењу заједничке делатности током билатералне војно-техничке сарадње;

„учесници уговора” - правна лица држава Страна, која су у складу са законодавством своје државе овлашћена да обављају спољнотрговинску делатност која се односи на робу војне намене.

Члан 2. Циљ

Циљ овог споразума је обезбеђење заштите интелектуалне својине од стране Страна током билатералне војно-техничке сарадње у складу са законодавством држава Страна, као и у складу са међународним уговорима који чине део правног система држава Страна.

Одредбе овог споразума не примењују се на права и обавезе које су настале на основу уговора који су закључени пре ступања на снагу овог споразума.

Члан 3. Овлашћени органи

Овлашћени органи Страна за спровођење овог споразума су:

- са српске стране - Министарство одбране Републике Србије,
- са руске стране - Федерална служба за интелектуалну својину заједно са Министарством одбране Руске Федерације.

У случају предаје овлашћења за спровођење овог споразума другим овлашћеним органима или промене назива овлашћених органа, Стране ће о томе обавестити једна другу дипломатским путем.

Члан 4. Сарадња Страна

Сарадња Страна у области заштите интелектуалне својине у току спровођења овог споразума остварује се путем:

- усаглашавања питања у вези са заштитом интелектуалне својине;
- предузимања мера спречавања и сузбијања повреде права која се односе на интелектуалну својину;
- размене искустава и информација по питањима правне заштите интелектуалне својине, као и у оквиру међународне сарадње држава Страна;
- стављања на располагање, на захтев једне Стране, нормативних правних аката државе друге Стране, којима се прописују питања коришћења и заштите интелектуалне својине;
- спровођења других облика сарадње, које Стране усагласе.

Члан 5. Уговори

У уговорима који се закључују током билатералне војно-техничке сарадње, учесници уговора предвиђају одредбе, које се односе на:

- расподелу права на стечену интелектуалну својину и прихода од њеног коришћења, узимајући у обзир допринос сваке од Страна и/или учесника уговора;
- обавезе у погледу обезбеђивања заштите претходне и стечене интелектуалне својине;
- услове и поступак коришћења и преношења интелектуалне својине на територијама држава Страна, као и на територијама трећих држава;
- права сваке од Страна и/или учесника уговора на коришћење и преношење пословних поверљивих информација и њихове обавезе у погледу њихове заштите;

- поступак накнаде штете услед неовлашћеног коришћења интелектуалне својине, као и пословних поверљивих информација;
- поступак решавања спорова и несугласица које се односе на интелектуалну својину;
- услове и поступак преношења, размене и објављивања података о претходној и стеченој интелектуалној својини.

Члан 6.

Претходна интелектуална својина

Остваривање заједничке делатности током билатералне војно-техничке сарадње не утиче на права Страна и/или учесника уговора на претходну интелектуалну својину.

Претходна интелектуална својина може да буде допринос сваке од Страна и/или учесника уговора у заједничкој делатности током билатералне војно-техничке сарадње.

Предаја и коришћење претходне интелектуалне својине вршиће се тек након што носилац такве претходне интелектуалне својине обезбеди њену заштиту на територији државе на којој ће се иста користити и/или на начин и под условима опредељеним од стране учесника уговора у уговорима који се закључују током билатералне војно-техничке сарадње.

Члан 7.

Стечена интелектуална својина

Стране и/или учесници уговора заједничким договором доносе одлуку о облику заштите резултата насталих при извођењу заједничке делатности током билатералне војно-техничке сарадње укључујући њихову заштиту као пословних поверљивих информација.

Стране и/или учесници уговора предузимају мере којима се спречава откривање информација о наведеним резултатима до доношења одлуке о облику њихове заштите.

Приликом одређивања редоследа подношења захтева за издавање патената Стране и/или учесници уговора руководе се следећим:

- захтеви за издавање патената за резултате који могу бити заштићени, а који су настали на територији Републике Србије, првенствено се подносе Заводу за интелектуалну својину Републике Србије;
- захтеви за издавање патената за резултате који могу бити заштићени, а који су настали на територији Руске Федерације, првенствено се подносе федералном органу извршне власти за интелектуалну својину Руске Федерације.

У случају стварања интелектуалне својине, која садржи информације које се у складу са законодавством државе једне од Страна сматрају тајним подацима, Стране и/или учесници уговора одржавају консултације по питању њене правне заштите.

Расподела права на стечену интелектуалну својину, као и прихода од коришћења стечене интелектуалне својине се врши узимајући у обзир доприносе Страна и/или учесника уговора у заједничкој делатности током билатералне војно-техничке сарадње, укључујући и претходну интелектуалну својину.

Члан 8. Мере заштите интелектуалне својине

Стране признају да роба војне намене која се ствара, користи или предаје током билатералне војно-техничке сарадње, може да буде интелектуална својина и/или садржи интелектуалну својину која припада државама Страна и/или учесницима уговора.

Свака од Страна у складу са законодавством своје државе, као и међународним уговорима који чине део правног система држава Страна, предузима неопходне мере у циљу спречавања и/или сузбијања вануговорног коришћења робе војне намене, која представља интелектуалну својину и/или садржи интелектуалну својину која припада држави друге Стране и/или учесницима уговора ове државе.

Ниједна од Страна нити учесници уговора неће предати било којој трећој држави, њеним правним и/или физичким лицима, међународним организацијама, као ни било ком трећем лицу, објекте интелектуалне својине, права која припадају држави друге Стране и/или учесницима уговора те државе, нити ће пренети право коришћења интелектуалне својине које припада држави друге стране и/или учесницима уговора те државе, без претходне писане сагласности те друге Стране.

Ниједна од Страна нити учесници уговора државе те Стране, без писане сагласности друге Стране, неће обављати модернизацију робе војне намене која ће се испоручивати током билатералне војно-техничке сарадње, укључујући за потребе трећих држава, њихових правних и физичких лица, међународне организације, као ни у интересима било ког трећег лица, уколико је током такве модернизације предвиђено коришћење интелектуалне својине које припада држави друге Стране и/или учесницима уговора те државе.

Члан 9. Пословне поверљиве информације

Информације, које Страна која их уступа и/или учесник уговора државе те Стране, признају као пословне поверљиве информације, аутоматски као такве сматра и штити Страна која их прима и/или учесници уговора државе те Стране.

Коришћење пословних поверљивих информација врши се у складу са законодавством држава Страна. Страна која је добила такве информације штити их на нивоу који није нижи од степена заштите Стране која уступа такве податке.

Преношење и коришћење пословних поверљивих информација врши се тек након што је Страна која их прима предузела одговарајуће мере њихове заштите.

Пословне поверљиве информације се не откривају и не уступају трећој држави, њеним правним и/или физичким лицима, међународним организацијама, као ни било ком трећем лицу без претходне писане сагласности Стране о чијим се пословним поверљивим информацијама ради.

Информације које заједно добију Стране и/или учесници уговора дефинисаће се као пословне поверљиве информације уз узајамну сагласност Страна и/или учесника уговора.

Начин узајамног уступања и заштите података који чине тајне податке држава Страна дефинисан је Споразумом између Владе Републике Србије и

Владе Руске Федерације о узајамној заштити тајних података, који је потписан 16. октобра 2014. године.

Члан 10. Спровођење Споразума

Овлашћени органи Страна:

- израђују механизам спровођења овог споразума и контроле над његовим спровођењем, укључујући мониторинг спровођења овог споразума, као и преко посета представника овлашћених органа Страна ради вршења контроле над испуњавањем обавеза Страна које се односе на заштиту интелектуалне својине;

- формирају, по потреби, заједничку комисију (радну групу) која координира делатност учесника уговора, разматра и припрема препоруке за регулисање спорова и несугласица између учесника уговора, прикупља и обрађује информације које се односе на спровођење овог споразума, припрема предлоге за спровођење овог споразума;

- разрађују и утврђују препоруке за правну заштиту и заштиту интелектуалне својине;

- одржавају консултације у циљу регулисања несугласица и спорова међу учесницима уговора насталих у вези са интелектуалном својином, укључујући и питања накнаде штете, која је причињена њеним незаконитим коришћењем;

- остварују друге облике сарадње које Стране усагласе.

Члан 11. Решавање спорова и несугласица

Спорове и несугласице који настану током билатералне војно-техничке сарадње, а односе се на интелектуалну својину, решаваће учесници уговора путем узајамних консултација и преговора у складу са уговорима које су они закључили.

У случају да учесници уговора не реше спорове и несугласице самостално, ангажоваће за решавање спорова и несугласица заједничку комисију (радну групу), која се формира у складу са чланом 10. овог споразума, или овлашћене органе Страна или ће решавати настале спорове и несугласице на друге начине предвиђене уговорима које су они закључили.

Спорови и несугласице међу Странама, који настају у вези са применом и тумачењем овог споразума, решаваће се путем консултација и преговора између овлашћених органа Страна.

У случају да спорове и несугласице не могу да реше овлашћени органи Страна, они се решавају путем обављања консултација и преговора између Страна.

Члан 12. Измене

У овај споразум, уз узајамну писану сагласност Страна, могу да се унесу измене које ступају на снагу на начин предвиђен чланом 13. овог споразума.

Члан 13.
Ступање на снагу и престанак важења

Овај споразум ступа на снагу даном пријема, дипломатским путем, последњег писаног обавештења о томе да су Стране испуниле унутардржавне процедуре неопходне за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на период од 5 година и аутоматски се продужава на наредних 5 година, осим ако једна од Страна у писаној форми, не обавести дипломатским путем другу Страну, најкасније 6 месеци пре истека одговарајућег периода важења овог споразума, о својој намери да прекине његово важење.

У случају престанка важења овог споразума, на снази ће остати обавезе предвиђене члановима 8. и 9. овог споразума, осим уколико се Стране не договоре нешто друго.

Сачињено у Москви, 27. октобра 2015. године у два примерка, сваки на српском и руском језику, при чему оба текста имају једнаку правну снагу.

За Владу
Републике Србије

Братислав Гашић, с.р.

За Владу
Руске Федерације

Григориј Ивлијев, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.